

Elsebeth Gerner Nielsen. Det må jeg bare indrømme. Jeg har ikke kendskab til det. Det må jeg blankt erkende. Men jeg har kendskab til stribevis af privatiseringer, som har givet dårlige resultater.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Mogens Nørgård Pedersen som ordfører.

Mogens Nørgård Pedersen (KRF):

Kristeligt Folkeparti finder det positivt, at vi i dag kan have en større debat om, hvordan vi også i fremtiden skal sikre miljøet. Vores udgangspunkt for denne debat er ikke at sikre mest miljø for pengene, men sikre mest miljø for fremtiden. At det så på nogle områder er muligt at sikre mest miljø for fremtiden og samtidig mest miljø for pengene, det er selvfølgelig det optimale.

Men jeg finder det indledningsvis vigtigt at understrege, at Kristeligt Folkeparti til enhver tid vil prioritere en politik, der sikrer mest miljø for fremtiden. Et andet overordnet udgangspunkt er i forhold til diskussionen om, hvilke konsekvenser liberaliseringen, eller hvad man nu skal kalde det, af et bestemt område vil have for miljøet.

Her vil jeg også gerne understrege, at Kristeligt Folkeparti ikke har eller får ideologiske tømmermænd ved, at opgaven løses af henholdsvis det offentlige eller markedet. Tømmermænd, der selvfølgelig nogle gange er båret af en reel bekymring for, om opgaven bliver løst bedst eller billigst, men som alt for ofte er udtryk for varetænkning, og det gælder både til venstre og højre i salen.

Det væsentlige for os er, at opgaven bliver løst på den bedst mulige måde, og at der stilles stærke politiske krav til enhver opgave, og at der er en stram politisk styring af samme. En opgave kan varetages lige skidt og lige godt af henholdsvis det offentlige og det private. Det afhænger helt af, hvor gode vi i det politiske system er til vores opgave med at udforme rammerne for opgaveløsningen.

Helt overordnet synes vi altså, at diskussionen om regeringens rapport »Grøn markedsøkonomi« ikke handler så meget om, hvilke krav og mål vi har for vores miljøpolitik, men mere om, hvorvidt vi kan angribe problemløsningen på en anden måde. Når vi nu i Kristeligt Folkeparti forholder os nogenlunde positive i forhold til dette, altså at diskutere rammerne, så er det ud fra den centrale forudsætning, at der

ikke rokkes ved de nuværende miljømæssige målsætninger og krav.

Når jeg har brugt lidt tid på disse indledende bemærkninger, er det for at undgå, at man bliver skudt i skoene, at vi i Kristeligt Folkeparti skulle være hoppet på regeringens benzinformbrændende vogn. Det er ingenlunde tilfældet. Vi hælder fortsat til de vogne, der kører på biobrændsel, men vi mener blot, at det er forholdsvis ufarligt at undersøge, om det er muligt at gøre tingene blot lidt anderledes på nogle områder. Det gælder, selv om vi altså er uenige i regeringens udgangspunkt, der hedder mest miljø for pengene.

Noget andet er, at Kristeligt Folkeparti gerne så, at vi omdannede flere afgifter til grønne afgifter. Et konkret eksempel på dette er registreringsafgiften, som af en stor del af borgerne faktisk opfattes som værende en miljøafgift, altså en pisk. Virkeligheden er desværre, at den bruges som en skatteindtægt, og at man derfor skal kigge længe efter den miljømæssige gulerod i denne afgift.

Kl. 18.20

En grøn markedsøkonomi handler for os at se om at gøre det mere logisk for alle aktører i samfundet at vælge den miljømæssigt rigtige løsning. Når regeringen derfor med rapporten bevæger sig ind på den boldgade, så vil vi gerne anbefale, at man ikke skrotter de instrumenter, vi allerede kender, men prøver at gøre dem skarpere endnu, så de opnår en større miljømæssig legitimitet i befolkningen. Hvis man vil have virksomheder og borgere til at tage et større ansvar, så undgår man ikke at bruge pisk og gulerod, også i forhold til markedsøkonomiens mekanismer.

I forhold til vandområdet synes vi især, at det er væsentligt at fokusere på gennemsigtigheden af gebyrer. Det er ligeledes positivt med et større fokus på producentansvar. Vi kunne dog især på affaldsområdet godt tænke os, at regeringen måske også ville forholde sig lidt mere til den store sammenhæng mellem vort forbrugersamfund og de stadig stigende affaldsmængder. Sammenhængen med markedsøkonomi og øget forbrug og dermed mere affald er jo ikke til at tage fejl af, men det er selvfølgelig ikke et populært emne for en siddende regering, selv om man har en afkobling som målsætning. Her er der behov for at tænke i helt andre virkemidler end dem, denne rapport kommer frem med.

Jeg skal afslutningsvis sige, at Kristeligt Folkeparti er overordnet positivt over for at anskue problemstillingerne lidt anderledes end vanlig,